

**Filmová a televizní fakulta AMU v Praze Katedra
Fotografie**

Posudek bakalářské práce

Autor/ka práce: Isabella Šimek

Název práce: How Artist Arca Is Forming Mainstream Visual Culture

Posudek oponentky

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): M.A. Hana Janečková Pgcert, CAS FAMU

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce A

Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu B

Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu B

Logičnost struktury práce, souvislost jejích kapitol B

Jazyková a stylistická úroveň práce B

Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě) A

Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava...A

Původnost práce, přínos k rozvoji oboru..B

Celkové hodnocení diplomové práce B

Bakalářská práce Ezry Šimek se zabývá performancí Sebe na sociálních médiích a viditelností trans* a nebinárního subjektu v současné vizuální kultuře. Pro tento cíl se Šimek soustředí na osvobozující potenciál technologií ve vztahu k trans a nebinární zkušenosti a tělesnosti, a nadále přemýšlí o emancipačních možnostech sebeprezentace na sociálních médiích skrze postavu trans* performer/ky Arca.

Co se týče teoretického uchopení práce, jako výbornou hodnotím obzvláště první část, kde autor/ka nabízí velmi dobrou interpretaci klíčových textů jako je teorie genderové performativity Judith Butler, kterou kompetentně vysvětluje ve vztahu k zásadnímu textu postmoderního feminismu Manifest Cyborgů Donny Haraway. Šimek zde staví na technobiologických tělesných asemblážích jako bourání binárního dělení mezi přírodním a kulturním

a emancipační i když ironický potenciál cyborga Donny Haraway ve vztahu ke konstrukci 'ženy'.

Druhá část bakalářské práce pak reflektuje vztah technologie, vizuality a queer pozic v populární kultuře jako Star Trek či Blade Runner, a hledá východiska kritických revize této kultury pro žitou zkušenost trans* lidí. V závěru Ezra hledá širší implikace sociálních médií ve vztahu k aktivismu, obzvláště Instagramu jako nástroje edukace širší veřejnosti o nebinárním pojetí genderu, sexuality a těla.

Práce je dobře strukturovaná a kromě příležitostných problémů s českou gramatickou strukturou vět, dobře napsaná. Kritické zhodnocení Instagramu jako digitální platformy se soustředí na důležité otázky cenzury a viditelnosti pro životy trans* lidí. Autor/ka se dotýká komodifikaci trans estetiky platformou, ale také popisuje, jak pomáhá vytvářet podpůrné komunity. V tomto smyslu zde vidím trochu problém, že diskutované problémy se zdají být vymezené prostorem algoritmu Instagramových preferencí autora/ky, což by mělo být v rámci teoretického textu více reflektované. Z textu bychom mohli dojít k závěru, že problémy a otázky Instagramové kultury v U.S. kontextech jsou univerzálně platné viz například o diskuse gender potvrzující/gender affirming zdravotnictví pro nezletilé, které se specificky týkají U.S. a britských kontextů. Přemýšlení o místních kontextech trans životů a jejich recepci v mainstreamu jako např. aktivismus na sociálních médiích české organizace Trans* parent by ukotvilo výzkum ve více specifickým kontextech a dalo mu hlubší relevanci.

Autorka staví své závěrečné teze na transhumanistickém přemýšlení, tedy biotechnologickém vylepšení člověka jako řešení binárního pojetí gender vzhledem k vizuální estetice propojení s technologií, které Arca používá na Instagramu. Samotný transhumanismus je ale založený na transcendenci člověka a oddělení lidské mysli od těla, tedy v binárním přístupu. Je to právě kritika a přímé odmítnutí tohoto typu transhumanistického přemýšlení o tělesnosti a technologiích, na kterém staví feministický posthumanismus právě Haraway, K. N. Hayles a mnoho jiných. Přesto, že tyto autorky přijímají propojení s technologiemi a tzv prosthesis jako *embodiment*, tak odmítají carteziánské dělení na tělo a mysl, na kterém transhumanismus staví. Není překvapením, že ani v Glitch Feminism nebo Manifestu Cyborgů, ke kterým se Šimek odkazuje se termín transhumanismus neobjevuje ani jednou. Z těchto důvodů závěrečné teze a celková argumentace druhé části textu, která staví na nebinárním pojetí genderu není dostatečně přesvědčivá. Je samozřejmě diskutabilní, do jaké hloubky je v rámci bakalářské práce nutné porozumění daným teoretickým termínům. Přes tyto námitky Ezra Šimek ukazuje velmi dobrý potenciál pro teoretický výzkum a velice ráda doporučuji k obhajobě a hodnotím známku B.

